

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. juli 2010
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1362
Dok.: HVE40227

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1201 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. juni 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfoed (EL).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1201 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, at når der i kommissoriet for den kommende kommission til undersøgelse af sagen om Blekingegadebanden står, at arbejdet skal tilrettelægges på en sådan måde, at forholdet til andre lande, hensynet til statens sikkerhed eller tredjemand ikke skades og, at beretningen skal udarbejdes så offentliggørelse ikke skader; betyder det så, at hvis kommissionen f.eks. konstaterer, at det var hensynet til en fremmed efterretningstjeneste, som PET stadig har et tæt samarbejde med, der var afgørende for, at man ikke stoppede Blekingegadebanden, eller f.eks. konstaterer, at det var Frankrig, der lagde pres på for ikke at skulle udlevere to PFLP-folk, så kan dette ikke undersøges nærmere og ikke omtales i beretningen; eller vil man kunne undersøge det, og skal så finde en måde at beskrive det på i beretningen, så det faktisk giver mening, eller evt. skrive det i et fortroligt afsnit til Folketinget?”

Svar:

1. Undersøgelseskommissionen har til opgave at undersøge og redegøre for, om Justitsministeriet, Politiets Efterretningstjeneste (PET) eller andre relevante centrale myndigheder modvirkede det almindelige politis og anklagemyndighedens opklaring og strafforfølgning af de strafbare forhold, som bl.a. i den offentlige debat er blevet forbundet med den gruppe af personer, der blev kendt som Blekingegadebanden.

Kommissionen skal som led i sin undersøgelse bl.a. undersøge og redegøre for, i hvilket omfang PET havde oplysninger, der gav grundlag for konkret mistanke om, at medlemmer af Blekingegadebanden stod bag de omhandlede strafbare forhold.

Hvis kommissionens undersøgelse viser, at centrale myndigheder modvirkede det almindelige politis og anklagemyndighedens opklaring mv. af de strafbare forhold, som bl.a. i den offentlige debat er blevet forbundet med Blekingegadebanden, skal kommissionen undersøge og redegøre for baggrunden herfor.

I det omfang kommissionens undersøgelse viser, at centrale myndigheder bistod det almindelige politi og anklagemyndigheden med at opklare mv. de omhandlede strafbare forhold, skal kommissionen undersøge og redegøre for, hvilken betydning denne bistand må antages at have haft for

vedkommende politikreds' efterforskning og den eventuelle strafforfølgning af det pågældende forhold.

Det fremgår af kommissoriet, at kommissionen bør tilrettelægge og gennemføre sin undersøgelse på en sådan måde, at forholdet til andre lande, hensynet til statens sikkerhed eller til tredjemand ikke skades.

Endvidere fremgår det af kommissoriet, at den samlede beretning om resultatet af den foreliggende kommissionsundersøgelse så vidt muligt bør udarbejdes således, at dens offentliggørelse ikke skader forholdet til andre lande, hensynet til statens sikkerhed eller til tredjemand.

2. Om forholdet mellem kommissionens opgave og det, som er anført i kommissoriet med hensyn til tilrettelæggelse af kommissionens arbejde og udarbejdelse af kommissionens beretning, kan det oplyses, at det afgørende er, at kommissionen løser den opgave, der er fastsat i kommissoriet. Hvis dette f.eks. nødvendiggør, at kommissionen i sin beretning redegør for oplysninger, hvis offentliggørelse vil kunne skade f.eks. Danmarks forhold til andre lande eller hensynet til statens sikkerhed, må justitsministeren tage højde herfor i forbindelse med offentliggørelse af beretningen, jf. herved § 32 i lov om undersøgelseskommissioner, hvorefter justitsministeren offentliggør en undersøgelseskommissions beretning, medmindre ganske særlige grunde taler imod det.

Der kan i forlængelse heraf henvises til, at det side 236 i Oliver Talevski m.fl., *Undersøgelseskommissioner, Embedsmandsansvaret, Folketingets Rolle* (2002), bl.a. er anført, at såfremt den (særlige) situation skulle opstå, at en beretning eller bilag hertil helt eller delvist ikke kan offentliggøres, er justitsministeren imidlertid som udgangspunkt berettiget til at sende beretningen eller bilaget til det relevante folketingsudvalg.